

ikke kan gennemføre det, man har skrevet i konkurrenceevnepakken, at man også ville fjerne APV, for ellers ville det også have stået på listen i dag. Men det er der jo heldigvis en EF-dom, der har sat en stopper for i Tyskland.

Og så kan jeg endelig forstå, at fru Charlotte Antonsen hellere vil sende politiet frem for Arbejdstilsynet ud til hjemmearbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det er de gebyrbelagte tilsyn igen.

Ideen med dem er jo, at de skal ske dér, hvor problemerne er størst, og det er jo et princip, som vi forstår, at også Venstre hylder, at man skal tage de alvorligste problemer først. Det er jo netop det, der er ideen med de gebyrbelagte tilsyn.

Det blev også bemærket, at det er urimeligt, at også de virksomheder i de belastede brancher, der har et godt arbejdsmiljø, skal have gebyrbelagt tilsyn. Så vil jeg gerne spørge: Hvis det ikke havde været alle, ville man så ikke have klandret det tidligere forslag for, at der ville være konkurrenceforvridning, så dem med det dårligste arbejdsmiljø kunne udkonkurrere dem med det gode?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Søren Søndergaard: Jamen vi har et kæmpebureaukrati af skatteregler og hvad ved jeg, som virksomhederne skal holde styr på, og hvis medarbejderne i virksomheder med mellem 5 og 10 ansatte – og det er altså ikke ret mange i forvejen – også skal sidde ved skrivebordet et vist antal timer, er det klart, at i den tid, alle medarbejderne sidder ved et skrivebord for at udfylde det ene eller det andet eller det tredje, sker der sikkert ikke så mange ulykker. Vi har endda for nylig set, at der er kommet undersøgelser frem, der siger, at museskader måske alligevel ikke eksisterer.

Hvis man vil følge Enhedslistens tankegang, er det klart, at hvis vi alle sammen er offentligt ansatte og sidder bag et skrivebord, går det hele godt. Men det tror vi ikke på. Vi tror, at man er nødt til at have en privat sektor, der skal trække læsset og sikre velstanden her i samfundet, og for at forbedre forholdene for de mindre virksomheder kan man sige, at vi forsøger faktisk at hjælpe med til, at de mindre virksomheder kan blive så store, at de får råd til at gøre noget mere, f.eks. afskærme noget bedre. Det gør vi bl.a. ved

at hjælpe dem med at beholde en større del af pengene selv.

Kl. 17.20

Det er da rigtigt, at en ganske lille virksomhed måske ikke har råd til de store investeringer i første omgang. Det ligger næsten i sagens natur, så vi håber da, at vi får flere større virksomheder ud af vores indsats, og vi håber i øvrigt også, at der kommer nogle små virksomheder i den anden ende af skalaen.

Hr. Bjarne Laustsen spørger om særreglen for havnepladser. Den har vi ikke tænkt os at pille ved, snarere tværtimod. Det er jo netop sådan, at hvis der er nogle helt specielle problemer vedrørende arbejdsmiljøet på mindre virksomheder, også dem med under 10 ansatte, har man allerede i dag muligheder for at lave særregler. Det gælder for havnearbejdspladser, og man kunne også forestille sig, hvis der kommer dokumentation for det, at der kunne blive behov for det andre steder. Men her taler vi om nogle specielle tilfælde, hvor der er en begrundet mistanke, så den regel har vi ikke tænkt os at pille ved.

Så til sidst til fru Lene Garsdal: Jamen problemet er vel, at det bedste er det godes værste fjende. Vi ville da gerne have en verden, hvor man altid kunne bedømme, hvem der var gode, og hvem der var dårlige, og hvor de, der altid gjorde det rigtige, havde lidt mere tilovers, især når vi taler om dette felt. Men det lader sig ikke gøre i praksis, og det, fru Lene Garsdal spørger til, ville i givet fald være grundlovstridigt, for man kan ikke have en skat, som svinger efter forgodtbefindende.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu har vi hørt om skatter, og at der er tale om beskatning. Vi har hørt det fra beskæftigelsesministeren, og vi har hørt det fra fru Charlotte Antonsen. Jeg tror, at folk ville være glade for en skat, de fik tilbage. Det er jeg helt sikker på, det tror jeg befolkningen ville se frem til, og jeg tror ikke, nogen ville føle, at det var noget, der var særlig mærkbart i deres pung.

Men jeg er nødt til at tage ordet i denne sag for at spørge: Vil fru Charlotte Antonsen erkende, at risikoen er større for at blive ramt af en arbejdsulykke på en lille virksomhed med ned til 5 ansatte? Hvis fru Charlotte Antonsen vil det, vil vi gerne høre, hvordan man vil erstatte det værn, som er blevet bygget op, ved, at der er givet en sikkerhedsrepræsentant nogle beføjelser, så han er ligeværdig over for arbejdsgiveren.